

[Poul Møller.]

træde, uden at ændringerne bliver af en sådan karakter, at gaven ikke kan realiseres på grund af gavemodtagerens modstand. Det bliver vanskeligheden, det bliver kunsten.

Den højtærede undervisningsminister siger, at jeg bærer ansvaret for, at denne sag nu kommer i folketinget én gang til, og jeg tager gerne mit medansvar. Hvis det skulle føre til, at vi får et forhandlingsresultat, som videnskaben kan tiltræde, og til, at vi får den saglige, rolige og grundige behandling, som den højtærede undervisningsminister til sidst lovede os, skulle vi vist alle være glade, og de medlemmer, der ikke underskrev i 1961, burde egentlig skamme sig over, at de ikke var med til sammen med os at sikre en rolig, saglig og grundig behandling.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Blot en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller. Jeg forstod det ærede medlem således, at hvis vi forhandlede, så det ærede medlem var tilfreds, så havde vi stiftelsens samtykke. Det var måske en lidt ejendommelig formulering. Det var sådan, det blev sagt. Jeg går ud fra, at det ikke skal forstås på anden måde, end at vi også optager de direkte forhandlinger med stiftelsen, jeg har foreslået. Det vil nok være naturligt.

Det ærede medlem sagde, at jeg havde sagt, at det ærede medlem bar ansvaret. Det sagde jeg ikke. Jeg sagde, at det ærede medlem var den nærmeste til at vide, hvem der bar ansvaret. Jeg kan forstå, at det ærede medlem føler ansvaret. Det undrer mig ikke.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Hvad angår forhandlingsresultatet, er jeg tilfreds med det resultat, som stiftelsen kan give sit samtykke til. Jeg er tilfreds med det forhandlingsresultat, som videnskaben kan acceptere. Det er ikke, at videnskaben skal acceptere det, jeg er tilfreds med, men at jeg er tilfreds med det, videnskaben kan acceptere. Det må selv den højtærede undervisningsminister kunne se forskellen på. Den er dog ganske klar.

Jeg har ikke i denne sag nogen videnskabelig ekspertise. Jeg er ikke i denne sag en mand, der kan sige, at det skal udleveres, og det skal ikke udleveres, men jeg er den mand, der kan sige, at det, som videnskabsmændene, der arbejder med denne sag, er villige til at udlevere, kan jeg også være rede til at udlevere.

Er vi nu ikke med spørgsmålet om, hvem der skal have ansvar eller ikke ansvar eller føle ansvar, inde i pindehuggeri? Jeg vedkender mig gerne mit medansvar for den udsættelse, der blev begæret af 61 medlemmer. Jeg er glad for, hvis denne udsættelse kan medføre, at vi får en bedre ordning, en ordning, der kan samle større tilslutning herinde, en ordning, der kan få videnskabens samtykke, så tror jeg, det har været rigtigt med denne udsættelse.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Blot en bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller. Det undrer mig, at det ærede medlem uden forbehold og uspecificeret siger, at i denne sag er han tilfreds, når folk uden for denne sal har accepteret. Vi plejer ikke at lovgive på den måde.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Vi plejer jo ikke at lovgive over andres ejendom, men når vi lovgiver over andres ejendom, er jeg tilfreds, når ejendommens indehaver kan give sit samtykke til det resultat, vi når frem til.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Hvis det ærede medlem prøver at gennemgå, hvad vi har lovgivet om i sidste samling, og prøver at se frem til, hvad vi kommer til at lovgive om i denne samling, tror jeg, at det ærede medlem vil se, at vældig mange lovforslag handler om andres ejendom. Den undskyldning klarer ikke sagen.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg vil gerne sige til den højtærede undervisningsminister, at jeg behøver ingen undskyldning — heller ikke at give nogen undskyldning. Jeg vil dog sige til den højtærede undervisningsminister, at jeg er også meget utilfreds med meget af det, som den højtærede minister sammen